

Embarqo: 19.00 ώρα Ελλάδος

Νέα Υόρκη, 7/ 9 / 2000

Ο Πρωθυπουργός Κώστας Σημίτης, μιλώντας σήμερα το μεσημέρι από του βήματος του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών, κατά τη διάρκεια των εργασιών της Συνόδου Κορυφής της Χιλιετίας που πραγματοποιείται στην Αίθουσα της Γενικής Συνέλευσης του Διεθνούς Οργανισμού, τόνισε τα εξής:

“Θα ήθελα να εκφράσω την ειλικρινή μου εκτίμηση στους δύο συμπροέδρους της Διασκέψεως της Χιλιετίας, τον κ. Sam Nujoma, Πρόεδρο της Ναμίμπιας και την κα Tarja Halonen, Πρόεδρο της Φιλανδίας. Οι γνωστές ικανότητές τους και η μεγάλη πείρα τους θα φέρουν τις εργασίες της διασκέψεως, αυτής της μοναδικής ευκαιρίας, για όλους, να αναλογιστούμε την κοινή μας μοίρα, σε ένα επιτυχές πέρας.

Επιθυμώ, επίσης, να εκφράσω τα θερμότερα συγχαρητήριά μου στον Γεν. Γραμματέα κ. Kofi Annan για την θαυμάσια έκθεσή του "Εμείς οι Λαοί: Ο Ρόλος των Ηνωμένων Εθνών στον 21ο αιώνα", η οποία συνιστά τη βάση των συζητήσεων μας.

Ο 20ος αιώνας μας έχει κληροδοτήσει αξιοθαύμαστα επιτεύγματα σε κάθε σχεδόν τομέα της ανθρώπινης δραστηριότητας. Μέσα σε εκατό χρόνια, η ανθρωπότητα πέτυχε ανεπανάληπτα αποτελέσματα στις επιστήμες, την τεχνολογία και την επικοινωνία. Ανέπτυξε και βελτίωσε ιδέες και πρακτικές για την κοινωνική συνοχή, τη δημοκρατική διακυβέρνηση, την προστασία της ανθρώπινης αξιοπρέπειας και την εφαρμογή των κανόνων δικαίου, υπερβαίνοντας τους εθνικούς φραγμούς και τις τοπικές νοοτροπίες. Τα Ην. Έθνη έπαιξαν τον ρόλο τους συνδράμοντας στη μετεξέλιξη της διεθνούς κοινότητας σε έναν ζώντα οργανισμό, συμμεριζόμενα ακριβώς αυτές τις αξίες και αρχές. Συνέβαλαν σημαντικά στη διατήρηση της διεθνούς ειρήνης και ασφάλειας και στη δημιουργία νέων ισορροπιών στις σχέσεις μεταξύ των κρατών, καθώς και στην αναδιανομή του πλούτου μεταξύ πλούσιων και φτωχών χωρών.

Ωστόσο, ούτε τα Ην. Έθνη, αλλά ούτε και η διεθνής κοινότητα ως σύνολο επέτυχαν να θεραπεύσουν τις πληγές, οι οποίες ανέκαθεν σκίαζαν την ευημερία της ανθρωπότητας: είμαστε ακόμη μάρτυρες, σε ανησυχητικές διαστάσεις, της φτώχειας και της κακής διατροφής, του κοινωνικού αποκλεισμού, των θανατηφόρων επιδημιών, καθώς επίσης των αδιάκοπων κυμάτων διεθνών και εσωτερικών συγκρούσεων ακραίας βίας.

Παράλληλα, οι πολύ ευεργετικές ανθρώπινες κατακτήσεις, για τις οποίες είμαστε υπερήφανοι, έφεραν αρνητικές επιπτώσεις, καταστρέφοντας το περιβάλλον, υποβαθμίζοντας την ποιότητα της ανθρώπινης ζωής, απειλώντας, κάποιες φορές, τη βάση πάνω στην οποία έχουμε οικοδομήσει τη διεθνή και εσωτερική αλληλεγγύη και το σεβασμό για τους θεμελιώδεις κανόνες της ανθρωπότητας.

Καθήκον μας είναι λοιπόν, να εντοπίσουμε νέους δρόμους, μέσω των οποίων θα ελέγξουμε και σταδιακά θα εξαλείψουμε τις αιτίες των καταστάσεων που βασανίζουν τις ζωές μας. Αυτή η προσπάθεια απαιτεί συνεργασία σε όλα τα επίπεδα, αλλά κυρίως σε παγκόσμιο επίπεδο, διότι διαφορετικά, θα ήταν δύσκολο, εάν όχι αδύνατο, να έχουμε θετικά αποτελέσματα στον στενά αλληλοεξαρτώμενο κόσμο μας. Και πιστεύουμε ακράδαντα ότι ο Οργανισμός Ην. Εθνών έχει να παίξει, εν προκειμένω, έναν σοβαρό ρόλο. Η εμπειρία του, τα επιτεύγματα του παρελθόντος σε αυτούς τους τομείς, η φύση του ως του μόνου πολιτικού διεθνούς οργανισμού με παγκόσμια συμμετοχή, σε συνδυασμό με τα εξειδικευμένα όργανα, αποτελούν ένα γερό υλικό, πάνω στο οποίο μπορούμε να βασιστούμε για να αντιμετωπίσουμε τα προβλήματα του κόσμου μας. Όμως, εννοείται, πως, προκειμένου το σύστημα των Ην. Εθνών ν' ανταπεξέλθει αποτελεσματικά σε αυτό το βαρύ φορτίο, θα πρέπει να του δοθούν οι δέουσες εξουσίες τόσο θεσμικά, όσον και υλικά. Η Ελλάδα πιστεύει ότι είναι αναγκαία η ενδυνάμωση της θέσεως και του ρόλου των οργάνων των Ην. Εθνών. Το Συμβούλιο Ασφαλείας, ειδικότερα, χρειάζεται μία συνολική μεταρρύθμιση, για να καταστεί περισσότερο αντιπροσωπευτικό και αποτελεσματικό. Η μακρά ιστορία του οργανισμού και η ανάμειξή του στις διεθνείς σχέσεις έχει δείξει ότι, η αδυναμία του να επιλύει προβλήματα με μεγάλη σπουδαιότητα, οφείλεται τόσο σε δομικές ανεπάρκειες, οι οποίες χρονολογούνται στους αρχικούς του θεσμούς, όσον και στην απροθυμία των κρατών-μελών του Οργανισμού των Ην. Εθνών να του δώσουν τα περιθώρια να εμπλακεί αποτελεσματικά σε ζητήματα, στα οποία η εθνική κυριαρχία και τα ζωτικά συμφέροντα θεωρούνται ότι υπερισχύουν των ανησυχιών της διεθνούς κοινότητας.

Δεν θα πρέπει να επιτρέψουμε άλλο τη συνέχιση αυτής της κατάστασης. Τώρα, που όλοι έχουμε συνείδηση των κινδύνων που μας περιβάλλουν, αλλά και των δυνατοτήτων των Ην. Εθνών να ασχοληθούν καταλλήλως με αυτά τα θέματα, θα ήταν αδιανόητο και παράλογο για εμάς να σπαταλήσουμε ένα τόσο ολοκληρωμένο σύστημα και να μην κάνουμε πλήρη χρήση των πολυτίμων υπηρεσιών του για τη διασφάλιση της ειρήνης, των φιλικών σχέσεων και για την καταπολέμηση όλων των προβλημάτων της παγκόσμιας τάξης, στα οποία μόλις αναφερθήκαμε.